

DUPRET MOT KOMMISSIONEN
DOMSTOLENS BESLUT
den 10 januari 1995 *

I mål C-1/94 S-A,

Dupret SA, bolag i konkurs bildat i enlighet med belgisk rätt, företrätt av Georges-Albert Dal, advokat, Bryssel, konkursförvaltare, 18, rue de l'Aurore, 1050 Bryssel,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företräd av S. Van Raepenbusch, rättstjänsten, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg hos Georgios Kremlis, rättstjänsten, Centre Wagner, Kirchberg,

svarande,

angående en begäran om tillstånd att hos Europeiska gemenskapernas kommission verkställa en säkerhetsåtgärd och exekution ("saisie-arrêt"),

meddelar

DOMSTOLEN

sammansatt av G.C. Rodríguez Iglesias, ordförande, F.A. Schockweiler, P.J.G. Kapteyn och C. Gulmann, avdelningsordförande, samt G.F. Mancini, C.N. Kakou-

* Rättegångsspråk: franska.

ris, J.C. Moitinho de Almeida, J.L. Murray, D.A.O. Edward (referent), A.M. La Pergola och J.-P. Puissochet, domare,

generaladvokat: C.O. Lenz,
justitiesekreterare: R. Grass,

efter att ha hört generaladvokaten,

följande

Beslut

1 Genom ansökan som ingivits till domstolens kansli den 13 juni 1994 har Georges-Albert Dal, advokat, Bryssel, i egenskap av konkursförvaltare i konkursen avseende SA Dupret, bolag bildat i enlighet med belgisk rätt, begärt tillstånd att hos Europeiska gemenskapernas kommission verkställa en säkerhetsåtgärd och exekution ("saisie-arrêt") för bolagets fordringsbelopp gentemot belgiska staten enligt en dom av tribunal de première instance, Bryssel, av den 26 november 1990, på de summor som kommissionen är skyldig den belgiska staten i form av hyra, under åberopande av artikel 1 i protokollet om immunitet och privilegier för Europeiska gemenskaperna (nedan kallat "protokollet").

2 Enligt artikel 1 i protokollet får "gemenskapernas egendom och tillgångar ... inte utan tillstånd från domstolen bli föremål för några administrativa eller rättsliga tvångsåtgärder". Syftet med denna bestämmelse är att förhindra att det uppkommer hinder för gemenskapernas funktion och självständighet.

- 3 Av domstolens rättspraxis följer att, om den berörda gemenskapsinstitutionen inte har något att invända mot tvångsåtgärden, efter att en fördringsägare har begärt att domstolen skall häva den immunitet som ges enligt artikel 1 i protokollet, blir begäran om tillstånd ändamålslös och behöver inte prövas av domstolen (se särskilt beslut av den 17 juni 1987, Universe Tankship mot kommissionen, 1/87 S-A, Rec. s. 2807, och dom av den 29 april 1993, Forafrique Burkinabe mot kommissionen, C-182/91, Rec. s. I-2161).
- 4 I detta fall har kommissionen, i sitt yttrande som ingivits till domstolen den 7 juli 1994, förklarat att den inte har något att erinra mot den tvångsåtgärd för vilken sökanden begär tillstånd.
- 5 Begäran om tillstånd är följaktligen ändamålslös.

På dessa grunder fattar

DOMSTOLEN

följande beslut:

- 1) Det saknas skäl att träffa avgörande annat än i kostnadsfrågan.
- 2) Vardera parten skall bära sina rättegångskostnader.

Luxemburg den 10 januari 1995.

R. Grass
Justitiesekreterare

G.C. Rodríguez Iglesias
Ordförande